

185157

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของเพศ วัย และระดับการศึกษาที่มีต่อระดับจรรยาวิพากษ์ของวัยรุ่นตอนปลาย วัยผู้ใหญ่ตอนต้น วัยผู้ใหญ่ตอนกลาง และวัยสูงอายุ กลุ่มตัวอย่างอายุ 16-70 ปี จำนวน 600 คน ในกรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัด The Defining Issues Test ของ Rest (1986) ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับเปลี่ยนสถานการณ์สมมติให้เหมาะสมกับสถานการณ์และวัฒนธรรมไทยในปัจจุบัน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (Three Ways Analysis of Variance)

ผลการวิจัยพบว่า

- 1.ชายและหญิงมีคะแนนจรรยาวิพากษ์ ไม่แตกต่างกัน
- 2.วัยรุ่นตอนปลาย ผู้ใหญ่ตอนต้น ผู้ใหญ่ตอนกลาง และผู้สูงอายุ มีคะแนนจรรยาวิพากษ์ไม่แตกต่างกัน
- 3.กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีคะแนนจรรยาวิพากษ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีแนวโน้มคะแนนจรรยาวิพากษ์สูงขึ้นตามระดับการศึกษา
- 4.พบอิทธิพลร่วมระหว่างวัยและระดับการศึกษาที่ส่งผลต่อคะแนนจรรยาวิพากษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

185157

The purpose of this research was to study the relationships of gender, age, and educational level on the moral judgment of late adolescents, young adults, middle adults and late adults. The 600 samples were drawn from Bangkok resident whose age range of between 16-70 years old. The instrument was adapted version of "The Defining Issues Test " adapted from the defining issues test of Rest (1986). The "Three Ways Analysis of Variance" was used to conduct the statistic analysis.

The results are as follows:

1. There was no significant difference in genders among groups of subjects.
2. There was no significant difference among groups of late adolescents, young adults, middle adults and late adults.
3. There was a significant difference in educational levels ($p < .01$), an inclination of an increase in the level of moral judgment according to the educational level.
4. There was a significant interaction between ages and educational levels on moral judgment. ($p < .01$)